

**ОБОБЩЕНИЕ
НА ЦЕНТРАЛНОТО БРЕМЕ
И НА НАСТОЯЩАТА ИСТИНА
НА ГОСПОДНОТО ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ
ПРЕДИ ЯВЯВАНЕТО НА ГОСПОДА**

КЛЮЧОВИ ЗАЯВЛЕНИЯ

„Диамантът“ в „кутията“ на Библията е откровението, че в Христос Бог стана човек, за да може човекът да стане Бог по живот и по природа, но не и в Божеството, за изграждането на Тялото Христово с цел завършването на Новия Ерусалим.

Божествената и тайнствена сфера, в която днес можем да влизаме и в която можем да живеем, всъщност не е просто божествената и тайнствена сфера на Триединния Бог, а е божествената и тайнствена сфера на завършения Дух и на пневматичния Христос

Да пребъдваме в Христос като наше обиталище и да Му позволяваме да пребъдва в нас като Свое обиталище, означава да живеем в реалността на вселенското инкорпориране на преминалия през процес и завършен Триединен Бог с изкупените и новородени вярващи.

Новият Ерусалим се състои от сливането, смесването и изграждането на божествената и човешка природа като една същност; всички съставни части имат един и същ живот, природа и конституция и съответно представляват една корпоративна личност—невястата, жената на Агнето.

Първо съобщение

**Крайната цел на Божиата икономика—
Бог стана човек, за да може човекът да стане Бог по живот и по природа,
но не и в Божеството, за изграждането на Тялото Христово
за завършването на Новия Ерусалим**

Пасажи от Писанията: Еф. 1:4-5; 5:26-27; Евр. 2:10-11; 1 Сол. 5:23

- I. „Диамантът“ в „кутията“ на Библията е откровението, че в Христос Бог стана човек, за да може човекът да стане Бог по живот и по природа, но не и в Божеството, за изграждането на Тялото Христово за завършването на Новия Ерусалим:**
- A. „След толкова много години Бог ме е научил на едно нещо—че Бог стана човек, за да може човекът да стане Бог по живот и по природа, но не и в Божеството. Това е единственото ми бреме, единственото ми съобщение“ (*The Practical Way to Live a Life according to the High Peak of the Divine Revelation in the Holy Scriptures*, стр. 27).
  - B. Вечната икономика на Бога се състои в това да направи човека като Себе Си по живот и по природа, но не и в Божеството, и да направи Себе Си едно с човека, за да се уголеми и разшири в изражението Си, така че всичките Му божествени качества да се изразяват в човешки добродетели—1 Тим. 1:3-4; Еф. 3:9; 1:10.
  - B. Бог създаде човека по специален начин—по Своя образ и подобие, с дух, за да може човекът да се свърже с Него и да Го приеме; Бог не създаде човешки род; Той създаде човека по Своя род—Бит. 1:26; 2:7; Зах. 12:1.
  - Г. Бог стана човек, за да се възпроизведе серийно и да произведе един нов род—Йн. 1:1, 14; 12:24:
    - 1. Този нов род не е нито Божи род, нито човешки род, а Богочовешки род.
    - 2. „Бремето ми се състои в това да ви покажа ясно, че икономиката и планът на Бога се състои в това да направи Себе Си човек и да направи нас, Своите създания, „Бог“, така че Той да се „очовечи“, а ние да се „обожествим“ (*A Deeper Study of the Divine Dispensing*, стр. 51-52):
      - а. Ние сме родени от великия Бог и затова ставаме като Него по живот и по природа, но разбира се, не и в Неговото Божество; ние сме редом с Бога, нашия велик Начинател, и сме Негови деца—Гал. 4:6; Ис. 63:16; 64:8; 66:12-13.
      - б. Той стана Богочовек, за да може човекът да стане човекоБог; в крайна сметка Той и ние сме в една категория, в един род и на едно равнище.
  - Д. Атанасий, един от ранните отци на църквата, е казал следното за Христос: „Той стана човек, за да можем ние да станем като Бога“, и „Словото

стана плът... за да можем ние да се обожествим чрез участие в Неговия Дух“.

II. Най-чудесните, превъзходни, тайнствени и всесъдържащи преобразявания на вечния и триединен Бог в Неговото превръщане в човек са Неговото движение в човека за осъществяването на Неговата вечна икономика—Йн. 1:14, 29; 3:14; 12:24; Деян. 13:33; 1 Петр. 1:3; 1 Кор. 15:45б; Деян. 2:36; 5:31; Евр. 4:14; 9:15; 7:22; 8:2:

- А. Тези преобразявания са процесите, през които Триединният Бог премина в превръщането си в Богочовек, въвеждайки божествеността в човешката природа и сливайки я с нея, като прототип за серийното възпроизводство на много богочовеци; Той стана въплъщение на Триединния Бог, като внесе Бога в човека и направи така, че да можем да се свързваме с Бога, да се докосваме до Него, да Го приемаме, да Го преживяваме, да влизаме в Него и да Му се наслаждаваме—Йн. 1:14; 12:24; Кол. 2:9.
- Б. Бог говори за тези преобразявания в Осия 11:4: „Привлякох ги с човешки възжета, / с връзки на любов“; изразът *с човешки възжета, с връзки на любов* показва, че Бог ни обича с божествената Си любов не на нивото на божествеността, а на нивото на човешката природа; Божията любов е божествена, но тя достига до нас в човешки възжета, тоест чрез Христовата човешка природа:
1. Въжетата (преобразяванията, процесите), чрез които Бог ни привлича, включват Христовото въплъщение, човешки живот, разпятие, възкресение и възнесение; чрез всички тези стъпки на Христос в Неговата човешка природа любовта на Бога в Неговото спасение достига до нас—Ер. 31:3; Йн. 3:14, 16; 6:44; 12:32; Римл. 5:5, 8; 1 Йн. 4:8-10, 16, 19.
  2. Извън Христос Божията вечна, непроменима, покоряваща любов не може да бъде победоносна по отношение на нас; Божията непроменима любов е победоносна, защото е в Христос, с Христос, чрез Христос и за Христос.
  3. Въпреки нашите провали и грешки, Божията любов винаги е победоносна; любовта издържа на всичко и завинаги запазва мястото си; любовта е характерна само за зрелите хора и ще трае завинаги—Римл. 8:35-39; 1 Кор. 13:8-11; Ер. 31:3.
- В. От древността, от дните на вечността, Триединният Бог се приготвяше да излезе от вечността и да влезе във времето, да дойде с божествеността Си в човечеството, като се роди във Витлеем като човек—Мих. 5:2:
1. Целта на въплъщението беше Бог да влезе в човека, за да може Бог да стане човек, така че човекът да стане Бог в Неговия живот и природа, но не и в Неговото Божество; Той е уникалният Бог, на Който хората трябва да се покланят в Неговото Божество, а ние сме просто като Бога по живот и по природа, но не и в Божеството.

ОКОНЧАТЕЛНАТА ЦЕЛ НА БОЖИЯТА ИКОНОМИКА

2. Движението на Бога е в човека и чрез човека за обожествяването на човека, за да може човекът да стане като Бога по живот, по природа, по функция и по изражение, но разбира се, не и в Божеството; „Духът Свети“ е раздаден в нашия дух и затова ние и Духът сме един дух (Римл. 8:16; 1 Кор. 6:17) и сега нашият дух е „свят дух“ (2 Кор. 6:6).
3. Затова, като Богочовеци, не бива да предприемаме никакви действия, да се изправяме пред каквато и да било ситуация и да посрещаме каквато и да било нужда без всесъдържащия Дух. Пътят по който ние трябва да поемем днес е пътят на движението в Духа и движението на Духа в нашето движение—Откр. 22:17а; Римл. 8:4; Гал. 5:25; Римл. 1:9; Фил. 3:3; вж. Езек. 1:15-21.
4. В книгата Деяния човеците се движеха в Божието движение и Бог се движеше в тяхното движение; по този начин апостолите се превърнаха в действащият Бог, тоест те станаха като Бога по функция—16:6-10.

III. Това, че ние станахме като Бога по живот и по природа, но не и в Божеството, беше иницирано от Бог Отец в миналата вечност, защото Той ни избра да бъдем святи и ни предопредели за синовство; божественото осветение за божественото синовство е центърът на божествената икономика и централната мисъл на откровението в Новия Завет—Еф. 1:4-5:

- A. Да бъдем осветени, означава да станем святи, тоест отделени за Бога и напоени с Него, Който е Светият и Който се различава и отличава от всичко обикновено—1 Петр. 1:15-16; Еф. 1:4-5.
- B. Той ни избра в Христос преди основаването на света да бъдем святи, за да станем като Бога по природа (4-ти стих); Бог е Единственият, Който е свят; за да бъдем святи, имаме нужда Бог да се раздава в нас в святата Си природа; тази свята природа се превръща в святият елемент, с който Светият Дух ни осветява (2 Петр. 1:4; Евр. 12:14).
- B. Той ни предопредели за синовство още преди да ни създаде, за да станем като Него по живот (Еф. 1:5); за да станем Божии синове, трябва да се родим от Бога чрез раздаването на Божия живот в нашето съществуване (Йн. 1:12-13; 3:6; 1 Йн. 5:11-12):
  1. В Ефесяни 1:4-5 виждаме, че Бог ни избра да бъдем святи, за да ни направи Свои синове; нашето осветение е процесът, процедурата, а превръщането ни в Божии синове е целта, за да може цялото ни съществуване, заедно с тялото (Римл. 8:23), да бъде „осиновено“ от Бога (Откр. 21:2, 9-11).
  2. В Евреи 2:10-11 виждаме, че възкръсналият Христос, в качеството Си на Предводител, Автор, на Божието спасение, води много синове в слава, като ги осветява.

IV. Божественото осветление е главната линия в извършването на божествената икономика за нашето божествено осиновяване, което ни прави Божии синове, за да станем като Бога в Неговия живот и в Неговата природа (но не и в Неговото Божество), за да бъдем Негово изражение; следователно Божието осветление е божественото осиновяване:

- А. Ние казваме, че осветлението е главната линия, защото целта на всички стъпки на Божиата работа е да ни направят святи; осъществяването на вечната Божия икономика се извършва чрез осветлението на Духа—1 Сол. 5:23; Йн. 17:17; Еф. 5:26-27; 1 Кор. 6:11; 12:3б; Евр. 12:4-14; Римл. 8:28-29; Еф. 4:30; 1 Сол. 5:19; Откр. 2:7а; Пс. 73:16-17, 25-26.
- Б. Издирващото осветление, началното осветление, е за покаяние, за да ни върне обратно при Бога—1 Петр. 1:2; Лк. 15:8-10, 17-21; Йн. 16:8-11.
- В. Изкупващото осветление, позиционното осветление, се извършва чрез Христовата кръв, за да ни пресели от Адам в Христос—Евр. 13:12; 9:13-14; 10:29.
- Г. Новораждащото осветление, началото на нравственото осветление, ни обновява от духа, за да превърне нас, грешниците, в Божии синове—в ново създание с божествения живот и природа—Йн. 1:12-13; 2 Кор. 5:17; Гал. 6:15.
- Д. Обновяващото осветление, продължението на нравственото осветление, обновява душата ни от нашия ум и преминава във всички части на нашата душа, за да я направи част от Божието ново създание—Римл. 12:2б; 6:4; 7:6; Еф. 4:23; Езек. 36:26-27; 2 Кор. 4:16-18.
- Е. Преобразяващото осветление, всекидневното осветление, ни реконституира метаболитно с Христовия елемент, за да ни превърне в нова конституция и строеж като част от органичното Тяло Христово—1 Кор. 3:12; 2 Кор. 3:18.
- Ж. Съобразяващото осветление, оформящото осветление, ни придава формата на славния образ на Христос, за да ни превърне в изражение на Христос; нашето съобразяване е нашето узряване в божествения живот, чрез което вземаме пълно участие в божествеността на Бога и укрепваме в притежаването на Неговия божествен елемент—Римл. 8:28-29; Евр. 6:1а.
- З. Прославящото осветление, завършващото осветление, изкупва тялото, като го видоизменя, за да ни превърне в пълно изражение на Христос в слава—Фил. 3:21; Римл. 8:23.

V. Божественото, нравствено осветление се извършва от Христос, Който е животворящият, освещаващ и говорещ Дух—1 Кор. 15:45б; 1 Сол. 5:23; Еф. 5:26:

- А. Като животворящият Дух, Христос освещава църквата, като я очиства съгласно умиването на водата в словото; според божествената предста-

ОКОНЧАТЕЛНАТА ЦЕЛ НА БОЖИЯТА ИКОНОМИКА

ва *водата* обозначава течащия живот на Бога, типизиран от течащата вода (Изх. 17:6; 1 Кор. 10:4; Йн. 7:37-39; Откр. 7:17; 21:6; 22:1, 17); сега ние се намираме в такъв процес на умиване, за да може църквата да бъде свята и без недостатък.

- Б. Старогръцката дума, преведена като *умиване* в Ефесяни 5:26, буквално означава *умивалник*; в Стария Завет свещениците използваха умивалника за умиването на земната си нечистотия (Изх. 30:18-21); ден след ден, сутрин и вечер, трябва да пристъпваме към Библията и да се очистваме чрез умивалника на водата в словото.
- В. Когато Павел говори за словото в неговия процес на умиване, той използва старогръцката дума *рѐма* (Еф. 5:26); логосът е Божието Слово, което е обективно записано в Библията; ремата е словото, което Бог ни говори в определени случаи (Мк. 14:72; Лк. 1:35-38; 5:5; 24:1-8).
- Г. Бидейки животворящият Дух, Христос е говорещият Дух; всичко, което Той говори, е словото, което ни умива; тук не става дума за логоса, за постоянното слово, а за ремата, която обозначава мигновеното слово, което Господ ни говори понастоящем—Мт. 4:4; Йн. 6:63; Откр. 2:7; 22:17а; вж. Ис. 6:9-10; Мт. 13:14-15; Деян. 28:25-31.
- Д. Ремата лично и директно ни разкрива нещо; тя ни показва с какво трябва да се разправим и от какво трябва да се очистим (бронзовият умивалник беше огледало за отразяване и изобличаване—Изх. 38:8); важното нещо за всеки един от нас е следното: Бог говори ли ми словото Си днес?—Откр. 2:7; 1 Царе 3:1, 21; Ам. 3:7.
- Е. Нещо, което винаги ценим, е, че днес Господ продължава да ни говори лично и директно; истинският растеж в живота зависи от нашето приемане на словото директно от Бога; само Неговото говорене в нас има духовна стойност—Евр. 3:7-11, 15; 4:7; Пс. 95:7-8.
- Ж. Централният аспект на нашите молитви трябва да бъде нашият копнеж за Господното говорене, което ни прави способни да извършим целта на Неговата вечна икономика съгласно Неговото сърдечно желание да придобие Своето божествено синовство—Лк. 1:38; 10:38-42; Еф. 1:5.
- З. В един доста практически смисъл, Господното присъствие е едно с Господното говорене; когато Господ говори, ние реализираме Неговото присъствие в нас; Христовото говорене е присъствието на животворящия Дух—вж. Изх. 33:12-17; Евр. 11:8.
- И. Говоренето на вътрешнообитаващия Христос, Който е животворящият Дух в нас, е очистващата вода, която влага нов елемент в нас за замяна на стария елемент в нашата природа и нрав; това метаболитно очистване произвежда една истинска и вътрешна промяна в живота, която е реалността на нравственото осветение и преобразяване.

- VI. Нашето осветение за божественото синовство в крайна сметка получава своята завършеност в Новия Ерусалим като святия град (Откр. 21:2, 10), съвкупността на божественото синовство (7-ми стих); това е окончателната завършеност на процеса, в който Бог стана човек в плът, за да може човекът да стане като Бога в Духа за придобиването на един корпоративен Богочовек (стих. 3, 22) за корпоративното изражение, за славата на Триединния Бог (стих. 11, 23).**